

تلخیص شده توسط:

سایت ناین دانلود

www.9download.ir

بخش اول:

روان خوانی

۲

هرگونه کپی برداری از این جزوه اعم از ارسال فایل با بلوتوث یا Wifi و ... برای هر فردی اعم از شاگرد و دوست و ... به صورت رایگان یا غیر رایگان، مورد رضایت نمی باشد.

الفبای زبان عرب و حروف مقطعه در قرآن کریم

تفاوت (حروف الفبا قرآن) زبان قرآن با (حروف الفبا) فارسی :

۱. در تعداد: در فارسی ۳۲ حرف و در عربی ۲۸ حرف

۲. در شکل حروف

نکته: اسامی حروفی که در زبان عربی به همزه ختم می شود چنانچه به تنهایی خوانده شود برای سهولت همزه آن ها تلفظ نمی شود ولی در صورتی که به کلمه بعد از خود اضافه شود، همزه آن، خوانده می شود.

حروف مقطعه در قرآن کریم: در قرآن کریم در ابتدای ۲۹ سوره به حروفی برمی خوریم که ویژگی های زیر را دارند:

ویژگی های حروف مقطعه: ۱. جدا خوانده می شوند.

۲. با اسم عربی شان خوانده می شوند.

۳. اعراب ندارند.

نکته: اسامی حروفی که همزه آن ها به همزه ختم می شوند ، در حروف مقطعه نیز همزه آنها تلفظ نمی شود.

تلفظ حروف عربی:

از نظر تلفظ حروف، در فارسی و عربی بیشتر حروف باهم یکسان اند ولی تنها ده حرف هستند که عربی آنها با فارسی متفاوت است؛ آن حروف عبارتند از:

ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، و.

علامت های قرآن کریم

در هر زبانی برای تلفظ صحیح کلمات، از علامت های خاصی استفاده می شود تا مصوت (صدای) هر حرفی، مشخص باشد.

علامت های قرآن کریم عبارتند از: حرکات (فتحه، کسره، ضمه)، حروف مدی (آ، ای، او)، سکون، تشدید، مد و تنوین.

هرگونه کپی برداری از این جزوه اعم از ارسال فایل با بلوتوث یا Wifi و ... برای هر فردی اعم از شاگرد و دوست و ... به صورت رایگان یا غیر رایگان، مورد رضایت نمی باشد.

صدا های کوتاه «حرکات»

صدا های کوتاه را در عربی، «حرکات» می گویند.

صدا های کوتاه عبارتند از: فتحه (ـَ)، کسره (ـِ)، ضمه (ـُ)

فتحه

به این علامت (ـَ) در فارسی «زیر» و در عربی «فتحه» گفته می شود.

فتحه در اصل به معنای «یک بار گشودن» است و صدای آن متمایل به صدای « حرف الف

» می باشد، از این رو برای نشان دادن شکل آن از حرف الف، کمک گرفته اند و برای این

که با الف اصلی اشتباه نشود، به شکل الف کوچک و مایل روی حرف قرار داده اند.

و علت نامگذاری آن به فتحه این است که در هنگام تلفظ حروفی که دارای این علامت

باشد، لب ها یک بار حالت گشودن به خود می گیرند.

نکته: حرف دارای فتحه را «مفتوح» می نامند.

کسره

به این علامت (ـِ) در فارسی «زیر» و در عربی «کسره» گفته می شود.

کسره در اصل به معنای « **یک بار شکستن** » گفته می شود و صدای آن متمایل به صدای « حرف یاء » می باشد از این رو برای نشان دادن آن از حرف یاء، کمک گرفته می شود و برای این که با یای اصلی کلمه اشتباه نشود و به شکل یاء غیر آخر و بدون نقطه در زیر حرف قرار داده اند، شکل کسره در ابتدا با دندانان بود بعد ها به خاطر کثرت کاربرد و اختصار، دندانان آن را نیز حذف نموده اند.

و علت نامگذاری آن به کسره این است که در هنگام تلفظ حروفی که دارای این علامت است، لب ها یک بار حالت شکستن و افتادگی به خود می گیرند.

نکته: حرف دارای کسره را « مکسور » می نامند.

ضمه

به این علامت (ُ) در فارسی « **پیش** » و در عربی « **ضمه** » گفته می شود.

ضمه در اصل به معنای « یک بار به هم پیوستن » گفته می شود و صدای آن متمایل به صدای « حرف واو » می باشد از این رو برای نشان دادن آن از حرف واو، کمک گرفته می شود و برای این که با واو اصلی کلمه اشتباه نشود و به شکل واو کوچک و روی حرف قرار می گیرند.

و علت نامگذاری آن به ضمه این است که در هنگام تلفظ حروفی که دارای این علامت

است، لب ها یک بار حالت به هم پیوسته و غنچه را به خود می گیرد.

نکته: حرف دارای ضمه را « مضموم » می نامند.

صداهای کشیده(حروف مدی) ۱ و ۲

صداهای کشیده را در عربی، «حروف مدی» می گویند.

مد در لغت به معنای «امتداد و کشش» می باشد.

هر گاه بعد از حرکات «فتحه، کسره، ضمه» حرف همجنس آنها «ا، ی، و» قرار گیرد، آن حرف، باعث مد و کشیده شدن دو برابر زمان تلفظ همان صدا می شود، از این رو به آن حرف، «حرف مدی» می گویند.

حروف مدی عبارتند از: الف مدی، یای مدی، واو مدی.

الف مدی

هر گاه بعد از حرف مفتوح، الفی قرار گیرد(اَ-)، این الف باعث دو برابر مد و کشش صدای فتحه می شود از این رو به آن، «الف مدی» می گویند.

صدای الف مدی بعد از هشت حرف «خ - ص - ض - ط - ظ - غ - ق - ر» به صورت «درشت و پر حجم» و بعد از بیست حرف دیگر به صورت «نازک و کم حجم» ادا می شود.

یای مدی

هر گاه بعد از حرف مکسور، حرف یاء قرار گیرد(ی-)، این یاء باعث دوبرابر مد و کشش صدای کسره می شود از این رو به آن، «یاء مدی» می گویند.

صدای یای مدی درنزد همه ی حروف یکسان است و همانند « ای » فارسی است.

واو مدی

هر گاه بعد از حرف مضموم، واوی قرار گیرد(و-)، این واو، باعث دوبرابر مد و کشش صدای ضمه می شود از این رو به آن، «واو مدی» می گویند.

صدای واو مدی درنزد همه ی حروف یکسان است و همانند « او » فارسی است.

سکون

حرفی را که هیچ حرکتی نداشته باشد، « ساکن » می نامند.

اسم علامت سکون نیز « سکون » است و از اول کلمه ی « خفیف » گرفته شده است و نشانگر خفیف و سبک تلفظ شدن حرف ساکن در مقابل حرف متحرک (یاء مشدد) می باشد، به خاطر کاربرد زیاد نقطه و دنباله ی آن را حذف نموده اند.

در بعضی از قرآن ها برای نشان دادن حرف ساکن از راس المیم استفاده می کنند، این شکل از ابتدای کلمه « مُسْکِن » گرفته شده است.

نکته: حرف دارای علامت سکون را « ساکن » می نامند.

اگر از نسخه رایگان این جزوه رضایت دارید، لطفاً بر روی لینک زیر کلیک کرده و نسخه کامل آن را تهیه فرمایید.

[دانلود نسخه کامل بهترین تلخیص کتاب تجوید و روانخوانی قرآن کریم](#)
